

rendült és felháborodott beszélő fej?...” Nagyon fontos ez a mondat. Rávilágít Tódor János mindenre kiterjedő figyelmére, a felelősségtudat jeleire.

Másutt úgy látjuk, hogy szinte „kéjelegve” keresi a helyzeteket, és – bármily furcsa is – élvezi ezt a munkát. S talán még szépirodalmi nyersanyag is lesz némelyikből. Azt meg csak kívánni tudjuk, hogy a valóságfeltárásnak ne ilyen alkalmi legyenek a jövőben.

